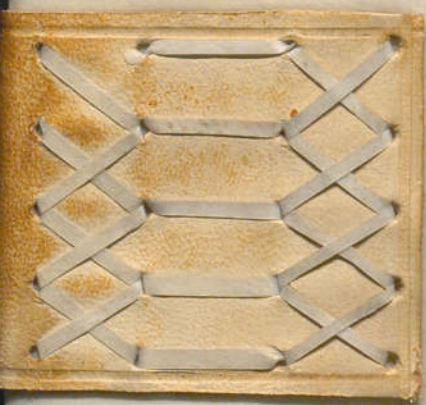

UNA BEN PETITA ANTOLOGIA UNIVERSITARIA

UNA BEN PETITA ANTOLOGIA UNIVERSITÀRIA

A LA MAGNÀNIMA

UNIVERSITAT DE BARCELONA,

AMB TOT EL MEU AGRAIMENT PELS
INNOMBRABLES BENEFICIS QUE SEM-
PRE D'ELLA HE REBUTS.

SALVADOR ESPRIU

ENTRADA

Sí, de nou voleu passar,
Ariadna tornará
A mostrar-vos el camí
Que us permeti de sortir.
No hi ha laberint més clar.
Trobareu setents a mà
Per als tristos i cansats.
Hom no hi sent mols de gats,
Sinó molt nobles cançons,
Trèmols d'acordions.
Quant al preu, tan módic és,
Que penso no cobrar res.

CARIBDIS

Si salvo e' escull del cel,
CAIC EN EL FONS DE L'ABISME.
NAUXER DEL MEU TEMPS PERDUT,
SOCCO NOME'S HORES TRISTES.

Algundia seguirem
L'ESPACI-TEMPS, LA CORBA IMMENSA.
DE RETORN ENS COLGARAN
TAN SOLS UNS GRAPATS D'ARENA.

PRESA SEGURA

PAS DE CAÇADOR.
SENTO COM S'ATANSA
PER SOLS DE TARDOR.

LENTAMENT, D'AQUESTA
FONT D'AIGUA glaçada
HE BEGUT. DESPRÉS
HE MIRAT EN LAIRE.

VOLAVEN FALCONS
DAMUNT LA CERTESA
DE LA MEVA MORT.

GELATS ULLS DE SENYORS

Celosos al cim on esclampades cendres
són de nou carn al pal dels manaments,
dolors antics i orbatats de sentiments,
han convertit en fang paraules tendres.

Degota sang a bruts becs de voltors
i cau damunt les amplituds sorrenques
de l'home sol a l'erm. Urpes rogenques
buiden de cel gelats ulls de senyors.

LLunyà record d'una màgica

Ja davallat l'engany, l'estès perill del cant,
Adorms com folc el vent al còs despert dels ulls.
Llegeixes i comprens els subtilíssims fulls
del camp tot just escrit per l'ura del foscant.
Deixats enrera plans, et vius en esplendors
del degotís del temps, dins aquest prim mirall
del cel més clar d'hivern, al dring fred de cristall
de baixos vols d'ocells en arrancar les flors.

E V A S I O'

DIBUIXA UNA MÀ MOLT LENTA
CAMINS DE LA MAR DELS SÒNNIS.
MENTRE MIREN ULLS HOSTILES,
DIBUIXA UNA MÀ MOLT LENTA.

NOMÉS S'O PODRIA DIR
LA PAU DEL SECRET RECALME,
QUIN VAIXELL NAVEGARÀ
CAMINS DE LA MAR DELS SÒNNIS.

L'INICI DE CÀNTIC EN EL TEMPLE

ARA DIGUEU: "LA GONESTA FLOREIX,
ARREU ALS CAMPS HI HA VERMELL DE ROSELLES.
AMB NOVA FALÇ COMENCEM A SEGAR
EL BLAT MADUR I, AMB ELL, LES MALES HERBES."
AH, JOVES LLAVIS DESCLOSOS DESPRÉS
DE LA FOSCOR, SI SABÍEU COM L'ALBA
ENS HA TRIGAT, COM É'S LLARG D'ESPERAR
UN ALÇAMENT DE LLUM EN LA TENEBRA!
PERO HEM VISUT PER SALVAR-VOS ELS MOTS,
PER RETORNAR-VOS EL NOM DE CADA COSA,
PERQUÈ SEGUÍSSIU EL RECTE CAMÍ
D'ACLLÉS AL PRE DOMINI DE LA TERRA.
VÀREM MIRAR BEN AL LLUNY DEL DESERT,
D'AVALLÀVEM AL FONS DEL NOSTRE SOMNI.
CISTERNES SEQUES ESDEVENEN CIMS
PUJATS PER ESGLAONS DE LENTES HORES.
ARA DIGUEU: "NOSALTRES ESCOLTEM
LES VEUS DEL VENT PER L'ALTA MAR D'ESPIGUES."
ARA DIGUEU: "ENS MANTINDREM FIDELS
PER SEMPRE MÉS AL SERVEI D'AQUEST POBLE."

Pels rius baixa el carro

Pels rius baixa el carro
del sol, des de carenes

de fonollars i vinyes

que so sempre recordo.

Passaré per l'ordre

de verds xiprers immòbils

davant la mar en calma.

QUINA PETITA PÀTRIA

QUINA PETITA PÀTRIA
ENCERCA EL CEMENTIRI!
AQUESTA MAR, SINERA,
TURONS DE PINS I VINYA,
POLs DE RIALS. NO ESTIMO
RES MÉS, EXCEPTE L'OMBRA
VIATGERA D'UN NÚVOL.
EL LENT RECORD DELS DIES
QUE SÓN PASSATS PER SEMPRE.

ARÇOS i GRÈVOL

ARÇOS i GRÈVOL,
OCULTA NEU, PRIM AIRE
DE TRAMUNTANA.

HIVERN DEL MAR: SOL FRÀGIL
DAMUNT PLATGES DESERTES.

MENTRE S'APAGA

MENTRE S'APAGA
LA LLUM D'ABRIL I CESSEN
LES FILLES DE CANÇÓ,
EN UN CREPUSCLE IMMÒBIL
HE CAMINAT ESTANCES
DE LA CASA PERDUDA.

QUAN ET DETURIS

QUAN ET DETURIS
ON SE MEU NOM ET CRIDA
VULGUES QUE DORMI
SOMNIANT MARS EN CALMA,
LA CLAROR DE SENERA.

CAMÍ DE MAR

A LA CONQUESTA
DE SERVITUDS DE PRÍNCIP,
ÀNIMA, NAV, VIATGERA,
VAS A L'ATZAR, SENSE ELLUM,
PER LA ELUITA D'UN DIA.
I A L'ALTRE,
TOT SA É'S TENEBRA.

SOTA LA PLUJA

SOTA LA PLUJA,

ARBRES, CAMÍ, SILENCI,

VIDES LLUNYANES.

SENSE RECLANÇA MIRO

COM EL MEU PAS D'ESBORRA.

Psyche

NUA, VENÇUDA
PER L'ESPLENDOR DE L'ALBA,
LA VIATGERA
PLENA DE CRIMS, INÚTIL
VOL VACIL·LANT, FAL·LENA.

R E T O R N

L' ARQUER GOVERNA
EL NOBLE VOL HARMÒNIC
DE LA SAGETA.

FIDEL AL TEMPS, RETORNO
AL MEU CALLAT ORIGEN.

COMIAT

QUI SAP LA GREU PARTENÇA
D'AVUI O DE DEMÀ,
O QUI DIRIA ENCARA
UNA PARAULA ?
NOMÉS SOMRIR I PENSO
A DESTRUIR EL NOM
AMB EL SILENCI.

El jardí dels cinc arbres

Després, quan ja m'havia
fet molt de mal i quasi
sols podia somriure,
vaig triar les paraules
més senzilles, per dir-me
com passà un momentani
or de sol damunt l'heura
del jardí dels cinc arbres.
Groc brevíssim, de posta,
a l'hivern, mentre queien
els últims dits de l'aigua
serpentina, d'alts núvols,
i el temps estrany m'entrava
en presons de silenci.

SENYOR DE L'OMBRA

HAS RIGUT, I SÓC AIGUA,
REPÓS DE TERRA, L'AIRE
RECORDAT. D'UN SILENCI
NOUÏSSIM, ARA NEIXO,
ELIURE A LA FI DEL CERCLE
OBSESSIU DE LES COSES.
NO HI HA VEUS, NI VELLIS ROSTRES,
NI JA DESIG D'IMPERI
O DE SABER. SOLS DURA
LA NIT, NIT CAVALCADA,
MILITAR, I SUPORTO
ABUSMES, ESPERANCES
DE CLAROR, DE SENTIR-ME
NOMÉ FLAMA, CENTAURE.

ESCENARI JA BUIT

TARDINS. M'EMPORTO
NOMÉS AQUEST TAN FRÀGIL
RECORD DE ROSES
MARCEDES, QUE S'ALLUNYA
SENSE RETORN PER L'AIGUA.

DES DEL MATEIX TEATRE

SE' COM ENCARA

EN EL RECORD, INTACTE,

ÉS EL SOMPIURE.

PERÒ LES MANS, JA CENDRA

O LLUM, ON RETROBAR-LES?

Cançó d' alçada

DES PERTA, ÉS UN NOU DIA,
LA LLUM

DEL SOL ELEVANT, VELL GUÀ
PELS QUIETS CAMINS DEL FUM.

NO DEIXES RES

PER CAMINAR I MIRAR FINS AL PONENT.

CAR TOT, EN UN MOMENT,

ET SERÀ PRES.

Cançó de la plenitud del matí

Elum de retorn de barca:
La solitud guanyada.
A l'or caminant del dia,
Elum de retorn de barca.

Sóc: I en un elev, benigne
Hàbit de vida d'aïres
Per mar i somnis d'ua
La solitud guanyada.

CANÇÓ DEL PAS DE LA TARDA

ENTRA LA TRANQUIL·LA TARDA
DEL FOSC CAMÍ DE LA MIRADA.

ENLLÀ DEL MAR BENTREBALLEAT
PELS BOUS DEL SOL, ENDINS DEL BLAT,
QUAN MÉS PERFECTA MOR LA FLOR
A L'AIRE LLEU, PEL GRAN DOLOR
D'AQUEST CAMÍ DE LA MIRADA,
SE'N VA LA TRANQUIL·LA TARDA.

Ocells de l'alba

Ocells de l'alba

Ells baixen el matí

de branca en branca.

A terra, ja se'n va

la llum a pas de tarda.

El desvetllat

El desvetllat
s'obliga del meu somni,
o vol deixar-lo
que sigui sols imatge
de la por immortal ?

VINC A LA NUA

VINC A LA NUA

SE QUEDAT DE LA TERRA.

SÓC JA SILÈNCI

A PROFUNDIT. M' ALLUNYO

D'UNA POLS EN LAIRADA.

PERÒ EN LA SEQUEDAT ARRELA EL PI

PERÒ EN LA SEQUEDAT ARRELA EL PI
CRESCUT DES D'ELLA CAP AL LLICRE VENT
QUE ORDENO I DIC AMB UNES POQUES LLETRES
D'UNA BREU I MOLT NOBLE I ETERNA PARAULA:
M'ALGO VELL TRONC DAMUNT LA VELLA MAR,
OMBREGJO I GUARDO EL PAS DEL MEU CAMÍ,
REPOSA EN MÍ LA LLUM I ENCALMO JA LA NIT,
TORNO LA DURA VEU EN NU ROQUER DEL CANT.

E' POTSER E' HOME

E' POTSER E' HOME

ME'S JUST QUE TU? SOLS CLAMA

TOT EL SILENCI.

QUIN PREU? LA VIDA.

QUIN PREU? LA VIDA.

SI VOLES PAGAR-LO,

LA SALVARIES.

A déu, si goses

A déu, si goses

EN L'OBLET DEFUGIR-ME.

MIL NOMS EN DONEN.

DE MÉS ALTS EN FAIG CÀNTIC

EN ELÀ DE LES PARAULES.

SALVADOR ESPRIU.

HE LLIURAT A QUEST PETIT RECVLL
ANTOLÒGIC, MANUSCRIT, DE POEMES
MEUS, AL DR. ANTONI MARIA BA-
DIA I MARGARIT, ACTUAL RECTOR
MAGNÍFIC DE LA UNIVERSITAT DE
BARCELONA, AMB MOTIU DE L'AC-
TE ACADEMIC, EN EL QUAL TAN
LIBERALMENT SE'M VA HONORARI
CELEBRAT EL DIA DEU D'OCTUBRE
DE L'ANY MIL NOU-CENTS VUITANTA.

SALVADOR ESPRIV.

"PERFUNDET OMNIA LUCE."

LAUS DEO

Aquesta edició d'UNA BEN PETITA ANTOLOGIA
s'ha imprès l'abril del 2022. Se n'ha fet un tiratge
de cent exemplars, numerats de l'1 al 100.

EXEMPLAR NÚM.

© Edicions de la Universitat de Barcelona
ISBN: 978-84-9168-838-9

Aquest document està subjecte a la llicència de
Reconeixement-NoComercial-SenseObraDeri-
vada de Creative Commons, el text de la qual
està disponible a: [http://creativecommons.org/
licenses/by-nc-nd/4.0/](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

